

1884-11-10

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10249>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 37.

Συνδρομή υπολογεωτική έτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρο σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσι ἀποπτολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΛΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ εἰς Λεμνοσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν δποίων ή δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα η ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

10, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884

II ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ. (συνέχεια)

Ἡ Κύπρος θεωρεῖται κατὰ τὸ ἐπίσημον ἔκεινο ἔγγραφον μέρος Τουρκικῆς Επικρατείας: ἐντὸς δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν 98 χιλιάδων λιρῶν αἱ ὁποῖαι ἔθεωρήνησαν ως εἰσδῆμα καθαρὸν τῆς Τουρκίας, ἡντο ἔννειται καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, διότι τὸτε ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα δὲν ἐτελωνίζοντο, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἔξαγωγῆς καὶ ἐτελωνίζοντο ἐδῶ. Σήμερον δμως ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ λαμβάνει οῶν, καὶ ἐνῷ ως εἴπομεν, ἡ Κύπρος εἶνε Τουρκικὴ ἐπικράτεια, τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα τελωνίζονται καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἔξαγωγῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τελωνίζονται: καὶ ἐδῶ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐδῶ μὲν ἡ Ἀγγλία ἔχει λέγει δικαιώματα νὰ τελωνίσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 98 χιλ. λιρῶν· ἔκει δὲ δόποιν ἔξεργεται τὸ πρᾶγμα, ἔχει λέγει δικαιώματα νὰ τὸ τελωνίσῃ ἡ Τουρκία, διότι ἔξεργεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς. Ἰδού λοιπὸν ποίου εἰδούς παιγνίδια παλίζονται: τὴν ράχιν ἡ μᾶλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν πτῶχῶν χυτρών! Ἰδού ποίου εἶδους ἀπάται κατήνησαν τὸ βαλάντιόν των φωλεὰν μυρμήκων καὶ ποντικῶν.

Καὶ λοιπὸν ἡ ἀπάτη τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ νὰ ἀρπάσῃ χρήματα, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ ἀλλοῦ εἰς τὸ νὰ ἀρπάσῃ γῆν, υψωθεῖσαι ως δύο μεγάλα νέφη, τὸ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἄλλο ἐκ Λονδίνου καὶ συγκρουούμεντα ἐν Βερολίνῳ ἐγέννη-

σαν κεραυνὸν ὃ ὅποιος κατέκαυσε τὴν τάλαινα Κύπρον· καὶ τὸ δυστυχέστερον, κεραυνόν, ὃ ὅποιος ἐξακολουθεῖ νὰ καίῃ καὶ νὰ ἀταστρέψῃ. "Ἐποι δὲν εἶνε Κύπρος Κιβέρνησος:

"Ἄλλ ἀρά γε μιαν ποιαύτην ἀπάτην ἥτο δύνατὸν νὰ μὴ τὴν ἐννοήσῃς; σὲ ἀδικοῦν ἔκεινοι οἱ ὅποιοι τὸ φαντάζονται τοῦτο, διότι σοὺ ἀφαιρεῖς ἀρκετὸν μέρος τῆς ὁζωνίας σου.

"Ἐγὼ δὲν σὲ ἀδικῶ· δύολογῶ ὅτι ἐν γνώσει/ἡπατήθης: δηλαδὴ τῷθελε; καὶ τῷπαθες διὰ λόγους ἄλλους: ποίους; νὰ σοὺ πῶ τους λόγους ποὺ φαντάζομαι.

"Οταν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Τουρκίαν, δηλαδὴ νὰ φέρῃ πράγματα ἐκ Τουρκίας, θὰ πληρώνῃ θεβαίως διπλὸν τελωνισκὸν φόρον, διότι τελωνίζεται καὶ ἔκει καὶ ἐδῶ· δταν δμως θὰ φέρῃ ἐξ Ἀγγλίας, θὰ πλησώνῃ μόνον σαν τελωνισκὸν φόρον καὶ τότε βέβαια τοῦ συμφέρει καλλίτερα νὰ ἐμπορεύηται: μὲ τὴν Ἀγγλίαν· καὶ τότε βέβαια θὰ γίνηται μεγαλειτέρη ἔξαγωγὴ τῶν ἀγγλικῶν πρᾶγμάτων, καὶ τότε βέβαια θὰ τραβῇ τὰ χρήματα ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ γεννᾷ λόρδους καὶ ἐκτομυριούχους.

"Αὐτὸι εἶνε οἱ λόγοι ποὺ φαντάζομαι· καὶ ἡ λέγω ἀλγήθειαν, ἢ οἱ κακόνες τῆς λογικῆς φεύδονται, ἡ τέλος (καὶ φοβούμαι τὸ τελευτικὸν τοῦτο) δὲν ξεύρομεν καλὰ καλὰ ἀν μέσον: αὐτὰς τὰς 98 χιλ. λιρῶς εἶνε ἡ ἔγι καὶ ὁ τελωνισκὸς φόρος, καὶ φωνάζουμεν καὶ σὲ ζαλίζωμεν χωρὶς νὰ ξεύρωμεν τίποτε· ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἐφωνάζειν καὶ ἀλλοι καὶ κοντὰς τὰς φωνάς

ἐκείνων βάλε καὶ τὰς ιδικάς μου· ἔπειτα· καλὰ νὰ πάθῃς· ἔπρεπε τὰς συμφωνίας σας ἔκεινας νὰ φωνάζητε καὶ κανενὸς Κυπριακοῦ Δημαρχείου νὰ τὰς κινύωσῃ, διὰ τὸ τὰς Εστίωνται κ' ημεῖς ποὺ μη πῶς καὶ πότε ἐπωλούμεθα.

"Ἄλλο τι θὰ σὲ ἔρωτήσω τώρα που τὸ ἐνθυμηθῆκα. Μόνη σὺ ή Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις (καὶ μπράβω σου διὰ τοῦτο) ἐμποδίσεις κ' ἐμποδίζεις τὴν σωματεμπορίκην ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ πέ μου, ἔνα ἔνα δοῦλον νὰ πωλῇ χρνεῖς δὲν τὸ ἐπιτρέπεις, σταν δμως τις ἔχῃ πολλοὺς ὄιοι συναθροισμένους μέσας· εἰς σπῆτι μεγάλον καὶ τοὺς πιστήγη δλους διὰ μιᾶς δὲν πειράζει; ἐνθυμοῦ παρακαλῶ νὰ μ' ἀπαντήσῃς εἰς τοῦτο, διότι ἐνδιχφέρομαι· ἀλλὰ μυσκικά, διότι ἔχω τοιούτους καὶ δεν θέλω νὰ μάθωσι τί σκέπτομαι δι' αὐτούς . . .

Εἰ; τὸ προκείμενον λοιπόν.

Τέλος πάντων Κυρά Κυβέρνησις ἔγεινε τὸ ἔγεινεν ἡπατήθης, ἡπάτητκς, ο Θεός θὰ κρίνῃ καὶ τους δρός: ἀλλὰ ἔλει τώρα νὰ ἀφησωμεν ἀμφότεροι τὰ . . . ξεύρεις . . . καὶ νὰ τκεφθώμεν νὰ εύρωμεν τὸ σινχρκαίον θετρικόν, διότι ὁ ἀσθενής μας θὰ ἀποιάνη, κι' οὐδὲ παπᾶς θὰ εύρεθῇ νὰ τὸν θάψῃ, διότι δὲν θὰ υπάρχουν βιβλία, οὐδὲ φερέτρου θὰ ξειωθῇ, διότι τὰ δάση εἶνε Κυβέρνητικά.

"Εγραφε προχθες ἐνας εἰς τὴν Herald καὶ ἡσκν· σωτταὶ ἀι ιδέαι του, καὶ τὸ ιδιον εἴπομεν καὶ ημεῖς ἀλλοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, ἵνα ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἀγορασθῇ διὰ μιᾶς. 'Η Γιύλη εἶνε βέβαιον, οἵτι μὲ ἐν ἐκαταμμύριον λίρχις με-

τρητάς δημως, η τό πολὺ πολὺ ἔν και ἡμισυ, τὴν πωλεῖ ἀμέσως. Ἐκείνοι λοιπὸν οἱ ἐκατομμυριοῦχοὶ σου ἀδανείσωσι τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ 3 τοῖς σ)ο τόκον, νὰ ταμβάνωσι δὲ ἐκ τοῦ ταμείου τὸν τόκον ἐκάστου ἔτους καὶ μικρὸν γρεωλύσιον ἔως εὗ πληρωθῶσιν.

"Αν θέλης λοιπὸν νὰ καταστῆς Κυβέρνησις ἀγαπητὴ παρ' ἄπασι τοῖς Κυπρίοις ὡς φροντίζουσι αὐληθῶς περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος των, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς, ἀν θέλης νὰ εὲ ἀνχγνωρίσωσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἀπασκή Εὐρώπη διτὶ πράγματι μεριμνᾶς νὰ καταστήσῃς αὐτὴν Παράδεισον τῆς 'Ανατολῆς, ἀν θελγ, νὰ υψηθῇ τὸ ὄνομά σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη, ἀν θέλγ, νὰ σὲ δοξάζῃ καὶ νὰ σὲ εὐγνωμοῦῃ καὶ μὲ ἀγκάλας ἀναιτάς νὰ σὲ δυοδέχηται πᾶς ὑποεδουλωμένος λαός, ιδού τί δρεῖται νὰ κάμης:

Νὰ ἐπιληφθῆς ἀμέσως; τῆς συμφωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς Πύλης, νὰ ἐγγυηθῆς τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου καὶ νὰ δανεισθῆς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀναγκιοῦν πρὸς τὴν ἀγορὰν πιστὸν, μέρος τοῦ ὄποιου δύνανται καὶ οἱ Κύπροι νὰ δώσωσι, νὰ ἔξακολουθῆς νὰ διοικήσῃ τὴν Κύπρον βετοῦσα ἐκάστοτε τοὺς νόμους καὶ εἰσάγοντα μεταρρυθμίσεις συμφώνους πρὸς τὰς απκιτήσεις τῶν βουλευτῶν τῆς ἄρχοις οὐ ἐξοφληθῆσθαι σύν τῷ τόκῳ τὸ ποσὸν τοιτο.. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο μεγάλην ὥφελεικαν θέλει προξενήσῃ τοῖς Κυπρίοις, διότι ἀντὶ 98 χιλ. λιρῶν τὰς δποίας ἦδη μετρᾷ τὸ ταμεῖον πρὸς τὴν Πύλην θὰ μετρᾷ μάνον 30 χιλ. λίρας ἐτήσιον τόκον καὶ ἄλλας 20 χιλ. γρεωλύσιον, 8 λας 50 χιλ. καὶ θὰ μένωσι περίσσευμα 48 χιλ. τὰς δποίας θὰ ὠφεληθῇ τὸ διὰ βιρέων καὶ δυσβαστάκτων φόρων βισσανιζόμενον βαλάντιοι τῶν πτωχῶν Κυπρίων, οὐδέποτε θὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνητικὰς δουλήσεις σου, οὐδέποτε δὲ θὰ ζητήσωσιν νὰ καταργήσωσι τὰς θέσεις η νὰ ἐλαττώσωσι τοὺς μισθεῖν, τῶν ὑπαλλήλων σου ἀλιεύ τῆς συγκινέσεώς σου. Καὶ ἐν μακαρίᾳ δὲ καὶ τρισεν μονι ἐποχῇ καθ' ην ἥθελον ἀπαλλαχθῆ τοῦ χρέους τούτου η καὶ πρὸ τούτου θὰ πρασηρτῶντο, τῇ γενναίᾳ ἐπιγεύσει σου, τῇ πεφιλημένῃ ἐκείνη Δυνάμει πρὸς ην βλέμματα καὶ καρδίαις ἐσαει προσηλωμέναι εἰσιν, σὲ θὰ εὐγνωμόνουν εἰς αἰώνα τὸν ἀπαντά, ὑπὸ τὴν ίσχυρὰν προστασίον θου θὰ ἐπίθεντο, καὶ λιμένα διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν χρῆσιν θὰ σοὶ παρεγώρουν.

Σκέψου λοιπὸν αὐτὰ καλὰ καλὰ γαῖ πάλιν θὰ ὀμιλήσωμεν.

Κυρὰ Κυβέρνησις!

Μά σπω; ἔγεις σὺ τὸ δικαίωμα νὰ δέχεσαι ὑπαλλήλους μόνον ἐκείνους οἱ ὄποιοι ζεύρουν καὶ ἀγγλικά καὶ Τουρκικά η 'Αγγλικά καὶ 'Ελληνικά καὶ νὰ τοὺς μισθοδοτῆς ἀπὸ τὸ βαλάντιον μης ἀξιοποιεῖ περὶ πῶς, δὲν ἔχομεν ἀρά γε κ' ἡμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ σ' ἐρωτήσωμεν εἰς ποιαν περίστατιν χρησιμοποιοῦν τὰ 'Ελληνικά των οἱ ὑπαλλήλοι σου αὐτοί; Στέλλεται ἐν ἔγγραφον η μία κλῆσις τρίγλωσσος ο σδῆθενες ἐνα χωρικὸν δόποιος προσκαλεῖται τὴν δεῖνα ἡμέραν π. γ. νὰ καταβῇ εἰς τὴν πόλιν νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον η νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ἐνάγοντος αὐτόν· εἰς τὴν κλῆσιν αὐτὴν γράφεται ἀγγλικά καὶ τουρκικά μόνον, τὸ αἴτιον διὰ τὸ δόποιον προσκαλεῖται καὶ η ἡμέρα καθ' ἧν πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἐλληνιστὶ δημως η δὲν γράφεται τίποτε, η γράφεται κατί σκοτεινὸν καὶ ἀσυνάρτητον ἀπὸ τὸ δόποιον δὲν ἔννοει τίποτε δόποιος. "Ελατώρα παρικκαλῶ πέ μου τί χρησιμεύει διὰ τὸν γωρικὸν τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ τουρκικόν; Τὸ ἀγγλικὸν εἶνε δὲν ἔκεινον ποῦ παίρνει τὴν κλῆσιν αὐτὴν, ἀλλὰ οὐδὲ διὰ ἔκεινον δὲν γρήσιμεύει, διότι εἰς τοὺς περισσοτέρους τοιούτους ἀν τοὺς πῆγας ασπαλάρ γαῖρ ὅλσοῦ" θὰ σοῦ ποὺν «κικλή μέρα» ἐκείνοι. Λαμβάνει λοιπὸν δόμιστυχής χωρικὸς τὴν κλῆσιν, ἀφίνει τὸ ἔργον του, γυρίζει τοὺς γραμματισμένους τοῦ χωριοῦ του νὰ τοῦ ποὺν τί τρέχει, ἀλλοι τοῦ λέγουν διτὶ εἰνε Κινέζικα γράμματα, ἀλλοι διτὶ εἰνε 'Αρμενικά. Τρέχει [εἰς 2—3 περίχωρα νὰ τοῦ τὸ ἔξηγήσουν, τίποτε ἀναγκάζεται νὰ καταβῇ εἰς τὴν πόλιν νὰ εὕρῃ κανένα δόποιος; γνωρίζει ἀγγλικά, νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἔννοησῃ διτὶ προσκαλεῖται μετὰ 10 ἡμέρας νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον (δόποιος πολλάκις συμβινεῖ νὰ ἡγε πληρωμένος καὶ ἀπαιτεῖται κατὰ λάθος) η νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος δόποιος ἔχασε τὴν δονιθά του καὶ τὴν ἀπκιτεῖ ἀπὸ αὐτὸν, διότι εἰδεν εἰς τὴν αὐλήν του πτερά που τῆς ὀμοίαζεν. Φαντάσθητι τὴν ἐλεεινὴν θέσιν του δυστήνου χωρικοῦ Κυρὰ Κυβέρνησις καὶ μὴ τὸν υλαύσῃς καὶ σὺ ὡς ἐκείνος, καὶ μὴ καταρασθῆς καὶ σὺ τοὺς ὑπαλλήλους σου καὶ ποὺ τοὺς ἔβαλεν, ὃς ἐκείνος σὲ καὶ ποὺ σ' ἔφερεν. "Ελα πέ μου σὲ παρακαλῶ, τὸ δικαίωμα ἔχεις εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐὰν παρέλθῃ η ἡμέρα ποὺς ἔπειτε νὰ παρουσιασθῇ δόποιας (διότι ἐγύριζεν ἐκεὶ καὶ ἐδῶ νὰ μάθῃ τί γράφει τὸ γαρτὶ ἐκεῖνο), νὰ λαμβάνῃς καὶ πρόστιμον; Πρόστιμον καὶ ἀποζημιώσιν μάλιστα εἰς τὸν χιωρικὸν δρεῖται νὰ δίδῃ δόποιος

η δόγματεὺς ἐκείνος δόποιος δὲν γράφει καὶ ἐλληνιστὶ τὴν δόμησιν η δὲν τὴν γράφει κακάρα νὰ ἔννοῃ ὁ χωρικὸς καὶ γίνεται ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τούτου. 'Ελπίζω διτὶ θὰ λάβης ὑπὸ ὄψιν αὐτὰ καὶ θὰ δικασθῆς τὴν θεραπείν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ πρὸ τοῦ νὰ σοῦ φέρω καὶ παραδείγματα τὰ ὄποια δὲν εἶσαι σὺ μόνη κ' ἔγώ που θὰ τὰ δοῦμεν· εἰνε Εύρωπη ὀλόκληρος, καὶ ἔίνε ἐντροπὴ νὰ ἀλούωνται αὐτὰ τὰ πράγματα.

'Εκ Λονδίνου γράφουσιν εἰς τὴν "N.

"Ἐφήμερόδα" μεταξὺ ἀλλων τὰ ἐπόμενα:

'Ο όμογενής ἡμῶν ἐν Μαγνεστρίχ κ. Σωτήρ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν τιμὴν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν νὰ λάβῃ ιδιαιτέραν καὶ δίλως φιλικὴν συγένευσιν μετὰ τοῦ ἐπιφανεστάτου γέροντος Γλάδστωνος προσκαλέσαντος αὐτὸν εἰς τὸ γεῦμά του εἰς Hawarden Castle, δόπου ἔμενε διακοπάς του ὁ τῆς 'Αγγλίας κραταιότατος. 'Ο κ. Γλάδστων πολλάκις εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Χατζόπουλον, ἀλλὰ αἱ ἀσχολίαι του δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, ὡς ἥθελεν. "Εμεινεν ὁμοῦ ἀπὸ τῆς 2. μ. μ. μέχρι τῆς 5, πολλὰ σχόντος τὴν εὔκαιρίαν τοῦ κ. Χατζόπουλου νὰ εἴπῃ καὶ ἐκφράσῃ ὑπὲρ τῆς 'Ελλάδος καὶ τῶν 'Ελλήνων. 'Ο κ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν μοναδικὴν τύχην νὰ ἰδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐν τῷ ἔξοχῳ ἀτόμῳ τοῦ Γλάδστωνος ἀνδρεα λί αν "εύθυν" καὶ εἰς ἀκρον φιλελεύθερον καὶ φιλέλληνα, καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτὸν ἐκεῖ, γὰ τὸν ἀκούση πρὸς αὐτὸν μόνον ἀποτεινόμενον καὶ ἐκφρασθέντα, ὅτι ή μέριμνά του εἶναι οι λαοὶ τῆς . . . "καὶ τοῦτο μοῦ εἶναι ἐντυπωμένον ἐδῶ" νὰ προθέσῃ, δεικνύων τὸ μέτωπό του. 'Εχάρη ἔτι ο κ. Γλάδστων πολὺ μαθών, ὡς εἶπεν, διτὶ ή σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἐν 'Ελλάδι προσδεύει καὶ ἴδιως διτὶ πρύλειται νὰ συνδεθῶσιν οἱ σιδηροδρομοὶ με τὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας. "Αύτὴ, εἶπεν εἰνε η ἀληθής πρόσοδος τῆς 'Ελλάδος."

"Ο 'Αγγλος, Κύριος Ulick Burke M. A. Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μαθητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς 'Οξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου; διτὶ ἐγκατασταθεῖς νῦν ἐν Δευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἔργασίας.

Οι ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εύρησαν αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ ἀριθ. 8, ὁδὸς Βικτωρίας, οἰκιώ.

Γνωστὸν ἀποκαθίσταται τοῖς ἐνδιαφερούντος, ὅτι ὁ Κος. Κωνσταντῖνος Π. Ζιγγιτζῆς ἐκ Λευκωσίας θὰ υπογράψῃ τοῦ λοιποῦ «Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου.»

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐγέχόστημεν νὰ τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο προχθὲς Τετάρτην ἐσπέρχει πολλοὶ "Ἄγγλος ἔγειναν μασκαὶ καὶ μᾶς διεσκέδαζον· ἄλλοι ἔγειναν Τούρκοι, ἄλλοι μαστοί, ἄλλοι τούρκισσες, βέβαια τί τοὺς μέλλει; φαγεῖν καὶ πιεῖν καλὸν· μισθὸς παχὺς, θὰ κάρουν καὶ μασκαραλίκικα νὰ διασκεδάσουν κρόλας· ἡμεῖς μόλις τὸν χρόνον μιὰν φορὰν τὰ κάμην, κ' ἐκτίνα ὀλύγον κατ' ὀλύγον θὰ μᾶς τὰ πάρουνοι" Άγγλοι πιστεύω, διότιδιὰ νὰ γίνονται σωστά, πρέπει νὰ ἔνε καὶ ἡ καρδία γεμάτη καὶ ἡ τέλεπη, διὰ νὰ γεμίσῃ καὶ ἡ κεφαλὴ νὰ τὰ καταφέρῃ.

Κύριον Δημαρχείον! [ἀφίνομεν τὸν ἔνα καὶ πιλένομεν τὸν ἄλλον· κακὸν πελᾶν ηὔρημεν τέλος πάντων]. Μοῦ γράψουν καὶ μοῦ λέγουν νὰ σοῦ σαλπίγξω πολλὰ πράγματα ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔξετάζεις καθόλου τοὺς δρόμους καὶ πατήντησαν ἀδιάβατοι, ὅτι ἄλλοι ςρρίφας τὴν ἀμύμονα καὶ τὴν ἀφίκες αστέρεων τον καὶ ἔχαλατες ἀντὶ νὰ δεορθώσῃς τὸν δρόμον, ὅτι ἀλλοὶ λιμνάζουν τὰ νερὰ καὶ χαμπάρι δὲν ἔχεις, ὅτι δισην ἀμμον ρέπτεις τὸ τὰ σωκάχα τὸ καλοκαΐρι, τὴν σηκώνεις τὸν χειμῶνα, διότι γίνεται πηλὸς, καὶ ἀντὶ νὰ προσθέσῃς ἐκεῖ ἀμμον, τὸν σαρίζουν οἱ σκουπισταὶ σου κλ. κλ. ἀλλ' ἐγὼ δὲν λέγω τίποτε διότι εἶναι ἐντροπή· διόρθωσε λοιπὸν αὐτὰ ὅλα νὰ μὴ ἔκουψεθα.

Ξένος ἐπισκεφθεὶς τὴν Λεμησσόν.
(συνέχεια)

Πολ.—Ἄγαπάτε νὰ ἔξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον τοῦτον τῆς ἀγορᾶς;

Ξέν.—Νομίζω ὅτι ἔτοι πρέπει νὰ κάμωμεν... ἄλλας πάλιν φωνὰς καὶ τραγούδια μὲ κιθάραν ἀκούω· τί εἶναι ἐδῶ;

Π—Εἶναι ἄλλο κατάστημα ὅμοιον ἐκείνου ποῦ εἰδαμεν παρά κάτω.

Ξ—Δηλαδὴ;

Π—Δηλαδὴ Πυρραρία κύριε μου.

Ξ—Μά Πυρραρίαν καθὼς ἐκείνην; μὲ γυναῖκας δηλαδὴ;

Π—Μάλιστα.

Ξ—Ωστε, καθὼς βλέπω, τὸ τὴν Κύπρον δὲν πωλεῖται πύρρα χωρὶς γυναῖκα· ἥνωσατε βλέπω, σεῖς τὰ δύο αὐτὰ κακά.

Π—Διὰ νὰ ἔξουδετερωθῇ ἡ δύναμις των κύρων μου.

Ξ—Δηλαδὴ νὰ καταντήσῃ ὅπλον πυροβόλον πολύκροτον ποῦ κτυπᾷ τὸ σύγουρα· ἀς ἔνε λοιπόν· ἀς προχωρήσωμεν... "Ω.. φίλε μου.. πολὺν θόρυβον καὶ τὸν κτυπήματα ἀκούω πάνω· ἀς τὸ τὸ ἀνώγεων· τὸ τρέχει ἀρχέ γε;

Π—Συγκρούονται τὰ δύο κακὰ φίλε μου τὰ δύοια σοῦ εἴπα πρὸ ὀλίγου.

Ξ—Τί; κ' ἐδὴν Πυρραρία;

Π—Κατὰ διυτυχίαν ὑπάρχει εὐτυχία τὸ τὰ Κοταστήματα αὐτὰ φίλε μου, κ' εἰνεκαὶ πτερά· χρεωκοπία δὲν ὑτάρχει τὸ αὐτά.

Ξ—Γίνεται δύμας τὸ ἀντίστροφον ἐδῶ φίλε μου· χρεωκοποῦν δηλαδὴ εἰ θαμώνες (μου στεγήδες.)

Π—Τέλος πάντων ἔως τώρα δὲν ἐφοβήθημεν τίποτε· καλὰ τὸ πάμεν.

Ξ—Ἄλλα πάλιν καφενεῖχ ἐδῶ βλέπω! καὶ γεμάτα! ἐμέτρησα φίλε μου 7 ἔως ἐδῶ εἰς ἀπόστασιν 7 στρεμμάτων μόλις.

Π—"Βλέπω μεγάλην περιέργειαν φίλε μου.

Ξ—Μὰ βέβαια ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω καλῶς τὸν πόλιν· ἀλλ' ἀς προχωρήσωμεν... τὶ εἰν· ἐδῶ; χορὸς βλέπω!

Π—Εἶναι καὶ αὐτὸ κατάστημα...

Ξ—Τι;

Π—Απ' αὐτὸ ποῦ εἴπαμεν παρά κάτω.

Ξ—Πυρραρία καὶ αὐτὸ; ὥωω φίλε μου, εὐτυχεῖτε βλέπω εἰς τὸ εἰδός τοῦτο.

Π—Ἄλι αι αι! τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου; εἰ νε οἱ καρποὶ τῆς Ἐλευθερίας αὐτοὶ, τὴν ἀποίαν ἡ μεταπολίτευσις μᾶς ἔφερε.

Ξ—Ἄλλα πιστεύω, ὅπου κατανάλωσις ἐνὸς πράγματος δὲν γίνεται, ἐκεὶ σπανίζει τὸ εἰδός ἐκεῖνο... "Ἄς ἔνε τέλος πάντων.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Δὲν μοῦ λέγετε (ἄν γνωρίζητε) ποῖος βάσικανος δαίμων ἐφθόνησε τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοτίων φόρων, ὥστε τοσοῦτο νὰ ἔξαντληθῇ τὸ μνημονικόν των καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποκύπτωσι, συγκράτα, εἰς τοσκύτα καὶ τηλικαῦτα λάθη, πρὸς βλάβην βέβαια πάντετε, τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; πτωχός της π. χ. γεωργὸς στενοχωρούμενος ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, κόπτων ἀπ' ἐδῶ καὶ προσθέτων ἐκεῖ, δανειζόμενος δὲ πολλάκις καὶ τὰ 3[4], ἵνα μὴ εἴπω τὰ 4[4], οἰκονομεῖ καὶ πληρόνει τοὺς φόρους του καὶ διαγράφων τὴν περὶ τούτων μέριμναν ἐκ τοῦ καταστήματος τῶν μεριμῶν καὶ φροντίδων του, σκέπτεται περὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ χρεῶν τους αἴφνης δύμας τοῦ παρουσιάζεται εἰςπράκτωρ, αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ κλήσεως καὶ τοῦ ζητεῖ ἐκ νέου χρήματα ἀπειλῶν συγχρόνως ὅτι θὰ τοῦ στείλῃ σίκουέστρου, ἄν μὴ πληρώτῃ ἐντὸς ὡρισμένης προθετικίας.

Ξ—Δηλαδὴς γεωργὸς ἀναπολῶν εἰς τὴν μνήμην του καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ἔτι δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, ὅπερ ἔδωκεν ἔξοφλῶν, τρέχει πρὸς τὸν εἰσπράκτορα (ἄν δὲν ἔνε παρά, καὶ τοῦ ἔθυμηζεις δὲν ταῦτα: "Ἄν μοῦ τὰ ἔδωκες κύριε λέγει του, (ό εἰσπράκτωρ θὰ ἔχῃς τὸ ταβίλι μου (τὴν σχετικὴν ἀπό δειξιν) ποῦντο; καὶ ἂν μὲν ἀγαθὸς δαίμων ηύνοησε τὸν γεωργὸν καὶ δὲν τὸ ἔχασε (ἄν ἔλαβε) καὶ τὸ παρουσιάζῃ, εὐλογητὸς ὁ Θεός· ἀκούει παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἐν μη κρύ, μακρὺ παρδὸν κύριε, ἔγεινε λάθος, δὲν πειράζει, τὰ λάθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους γίνονται, ἀφοῦ ἐπλήρωσες ἔμε τὸ καλόν· ἄν δύμας δὲν ἔλαβεν, ἢ τὸ ἔχασεν; ὡς τὶς δὲν σὲ φοβεῖται πλάστα μου! ἀμέσως δ. κ. εἰς πράκτωρ ὡς χαμαιλέων μεταβάλλει μορφήν· συνοφρούοῦται, λαμβάνει ψφος γεωνιτζάρου καὶ σώπα μωρὲ τοῦ λέγει μὴ τοσμπουνίζεις πολλά· λάθος δὲν μπορεῖ νὰ γίνη· πλήρωσε ἄν θέλης νὰ μὴ πληρώσῃς καὶ πρόστιμον· τί νὰ κάμῃ διυτυχής γεωργός; θέλων καὶ μὴ θέλων θὰ χρεωθῇ νὰ πληρώσῃ καὶ δεύτερον, καὶ ἄν θέλῃ ἀς μὴ φροντίσῃ νὰ λάθῃ, καὶ πόλιν ταβίλι, ἢ δὲν λάβῃ, ἀς τὸ χάρη καὶ τότε πληρώνει καὶ ἐκ τρίτου.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, παραπλεσθεκε· Σαλπιγκτά, νὰ δικαστήσῃς ἐκ μέρους μου πρὸς ἀπαντας τοὺς φορολογουμένους. "Τὸ μνημονικὸν τοὺς ταξιδιώτριδες εἶνε ἔξηντλη μένον, πρέπει νὰ φροντίζῃτε νὰ λαμβάνητε ταβίλια ἀμα πληρώστε καὶ νὰ φυλάττητε ταῦτα, ὅχι εἰς πέτσινα τσεντούδια, ἀλλ' εἰς σιδηρένα σεντουκούδα μὲ 18 ἀνοικτάργα κλειδομένα, διότι ἄν τὰ χάνητε αἰώνιως θὰ πληρώνητε καὶ αἰώνιως θὰ ἔχητε πακκιέδες. "Ολος δ. κόσμος τήμερον εἶνε ἔντιμος καὶ ἄν δὲν μοῦ πιστεύῃς εἰπέτεκαίεις τὸν πλέον ἀτιμαστοῖς καὶ θά πειράζεις· μον ἀτιμαστοῖς καὶ θά ἔδητε ὅτι θὰ πληρώσῃς τὸ διλιγόντερον μίαν λίραν πρόστιμον, ἄν σᾶς ἔγκαλεσῃ.

Ἐκ μιᾶς Ἐπαρχίας 4 Νοεμβρίου 1884.

Εἰς ἀθέατος τούτων θεατής.

Φαίνεται δὴ τὸ ράντισμα ποῦ κάμαρε προχθὲς (εἰς τὸν 35 αριθ.) διὰ πολλοὺς διδοχοκαλούς τῶν ὅποιων τὰ τραπέματα ἔξετάζει καὶ μᾶς σημειώνει λεπτομερῶς ὡς γενικὲς· Ἐπόπτης μᾶς δοτὶς πειρερχεται τὴν γῆσσον διδασκαλον εἰς τὰ μέρη τῆς Πάφου, καὶ μᾶς ἔστειλε τὴν ἔξης ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἔγραψεν ὁ γράφως τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιονέγγραφη ἡ ἐπιστολὴ, ἀλλ' ὅτι ἔσταλη διὰ τοῦ Ταχυδρομείου Πάφου τὸ ἐγνῶρίσαμεν εἰς τὴν ταχυδρομικῆς σφραγίδος· ἴδους ἢ ἐπιστολὴ ὡς ἔχει.

"Κύριε τοῦ ποιγράφε της "Σαλπιγγος"

"Ο Διατριβογράφος ὁ γράφως εἰς τὸ 35

Σ Α Λ Π Ι Γ Ε.

φύλλον (ἄν καὶ ὑπέροχει μικρὸν ἀλιθίει τὰ
ὅσα εἶπε διὰ τοὺς διδασκάλους) ἔχει δὲν ψεύ-
δηται διθυνταῖς νὰ εἴπῃ καὶ τὰ ὄνοματά των
καὶ λέγει ὁ Αἰσώπεις μόνος, ὅτι ἡ σκη-
νὴ του ἐκείνου εἶναι πίσω τὸν κῆπον
του· δὲν ἐντρέπεται νὰ προσβήληῃ ὅτι τὴν
κοινωνίαν; τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἴδιον εὑπο-
λήπτου ἀνδρός; ἀν τὸ τοιοῦτον τὸ δημοσι-
εύσης θὰ σου γράψω καὶ τ' ὄνομά μου· εἰ
δὲ μὴ θ' ἀποταθῶ εἰς τὸν Κύρικον Η-
rald.

Εἰς ἐκ τῶν ἐνδικηφερομένων
διὰ τοὺς διδάσκοντας.'

'Απ. Σ. Δὲν εἴμεθα ὑπόγρεοι Κε. ἐνδια-
φερόμενε νὰ σοῦ κάρμωμεν τὴν θέλησιν· δὲν
γράφομεν τὰ ὄνοματα, διὰ λόγους τοὺς ὅποι-
ους εἰσέπει δὲν ἐνόησας, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θ'
ἀξιωθῆσης τοὺς ἐνοήσης ἐν τῷ μέλλοντι.

Η Ε Π Α Ν Ο Δ Ο Σ.

"Ἐρυγες Κόρη κ' ἔφυγε μαζύ σου ἡ ψυχή
μου,
καὶ ζῶν μακράν σου ἔμεινα ὁ δύστηνος νεκρὸς
θλίψις, πόνος, κατήφεια ὑπῆρξεν ἡ ζωή
μου,
κ' ἐνόμιζ' ἀσελείτητος πῶς ἦτον ὁ καιρός.

2.

"Ἐρυγες Κόρη, κ' ἔφυγε μὲ σὲ τὸ φῶς κ' ἡ
μέρα
νύκτα σ' ἐμὲ ἐφάνετο χειμῶνος Ζοφεράχ,
ἐνῷ σ' διεσκέδαζες ἐκεῖ ποσὶ ήσσο πέρα
ἔγω ἐδῶ ἀπέμεινα μακράν σου ὁ σκληρός

3.

'Ω; ναυαγός, ποῦ ἔχασεν ὁ τάλας τὴν ἐλπί-
δα
κ' ἐβλεπε μόνον θάλασσαν ἀγρίαν κι' οὐρανὸν
καὶ τρομερὰν νὰ τὸν κτυπᾷ τὴν μαύρην κά-
ταιγίδη
ἥτις θὰ τὸν ἐβούθιζεν εἰς "Αδην σκοτεινόν.

4.

Τι σπαραγμούς ὑπέφερεν, ὡς Κόρη, ἡ καρ-
διά μου
εἰς τὴν ἀπωσίαν σ' ἥθελα πρὸς σὲ νάναι γνωστοί
ἥθελα νὰ σοὶ ἔλεγαν, φίλη, τὰ δάκρυά μου
πόσον ἡ πάρουσία σου μὲ ἦτο ποθητή.

5.

"Ω; ναξί· μὲ ἦτο ποθητή καθὼς ἡ δρόσος τ'
ἀνθη
ὅταν αὐτὰ ὁ "Ηλιος μαραίνει κι' ὁ Βορρᾶς
κι' ἀνευ σου πλέον θάθνησε καρδία ποῦ
μαράνθη
ἄλλοτε π' ἀλλα βάσανα, κι' ἀπ' ἄλλας
πυμφοράς.

6.

Τόρα ποῦ ἥλθες πέταξε, φίλη, τὸν ἀγνα-
λιάν μου
νὰ λησμονήσω ὁ πτωχὸς τοὺς πρώτους μου
καῦματας

καὶ μὴ πληγώσῃς φεύγουσα ἄλλοτε τὴν
καρδιάν μου
ἄρσος πάλιν τὴν ἔκχυσης νὰ αἰσθανθῇ παλ-
μούς.

Λευκωσία.

E. M.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

E.

Οἱ γονεῖς.

(συνέχεια ἵδε προηγούμ. ἀρθ.)

"Ἔτοιμος ἡμην κλαίων νὰ ἀποκριθῶ
τῇ μητρὶ χαιρούσῃ ἐπὶ τῇ συμβουλῇ,
ὅτι δὲν διέγνω τὴν νόσον μου καλῶς
καὶ ἀντὶ φρεμάτων ἀποφασιστικῶν
παρηγοριών καὶ μόνον διέτασσεν.
ἄλλ' ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ἔδωκε καιρόν.

"Ωφίλτατε μέση μου! ὀνεφώνησεν,
ἡ εὐδαιμονία οὐχ εὔρηται ἐκεῖ,
ὅπου ποθεῖ νὰ σὲ ὥθησ' ἡ μήτηρ σου.

Τὰς συμβουλὰς τῶν γυναικῶν μὴ ἀκουει,
ἐὰν νὰ ἐκπληρώστησῃς τὸν προσορισμὸν
καλοῦ ἀνδρὸς ἐπιθυμῆς ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ εὐτυχῆς νὰ ἀποθάνῃς ὑπερθερόν.

"Ο βίος μας θὰ ἦτο ἀνυπόφορος,
ἐὰν ἔχεις ἡμῶν ἔκαστος ἐσκέπτετο

ν' ἀσφαλίσῃ τὸ μέλλον του ἀνέφελον,
πιστεύων, δτι δι' αὐτὸν εἶδε τὸ φῶς.

"Ἐκν τὴν ἀνθρωπότητα ἐγωϊσμός
καὶ ελέμβονται, καὶ τὰς σκέψεις της αὐτὸς
ώς ἐφιάλτης ἐπεβάρυνε βαρὺς,
ὁ ἀνθρώπος ὀλίγον θὰ διέφερε
τῶν ζώων, τὸν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν.

"Ο ἀνθρωπός ἐπὶ τῆς γῆς γεννώμενος
περὶ ξανθοῦ πρὸς τὴν σκεφθῆ, καθήκοντα
νὰ ἐκτελέσῃ ἔχει ἀποράβαται.

"Ἐκν ἡ νὰ φιλοτοφήσω δύνατὸν,
ἐὰν τὸν προσορισμὸν ἐπρεπεν ἡμῶν
ἔγω νὰ ποδείξω, φίλτατε μέση,

μὲ δύο μόνην λέξεις θὰ τὸ ἐπραττον.

Καὶ μολοντοῦτο οἱ σοφοί μας σκέπτονται,
καὶ φάτκουσι, καὶ ἀντιφέσκουσιν ἀει,

καὶ πολλοὶ τούτων φλυαροῦν ὡς ἄφρονες.

"—'Αγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατερίδα σου.—"

"Ιδού ἡ λύσις, τέκνον, τοῦ προβλήματος,
τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀληθῆς προορισμός.

Πλὴν τίς δέ θεὸς οὐτος, ποίας η Πάτερ;

Μυρίζει μέχρι τοῦδε ἐξηνέχθησαν

γνώμαις διὰ τὸ πρώτον μέγα ζήτημα.

Καὶ ἐν τοῖς διαφόροις γνώμαις οἱ πολλοὶ¹
ἔχασαν οὐχ ἀπαξ τὴν ἀληθῆ ὁδὸν.

Ποσάκις πλευνθέντες δὲν ἐλέτρευσαν

τάστρα καὶ τὰ ζῶα, τοὺς λίθους ως Θεούς;

"Ἐν τῇ πολιᾳ μόνον ἀρχιστοτεῖται
οἱ ἀνθρώποι φιλοτοφοῦντες ἀληθῶς

κατενόησαν, δτι ἡν ἀδύνατον

τὴν κτίσιν φθιστὰ κτίσματα νὰ πλάσωσι,

καὶ ὅτι θεώρουν τότε τέλειον,

ἢ τῶν δροίων του πολὺ ὑπέροχον,

ἐθεοποίους καὶ θερμῶς ἐλάτρευσον

Ἐν τῷ ἰδανικῷ ἐζήτουν τὸν Θεὸν

καὶ μέγει τοῦ καλοῦ σημείου ἐφθασαν

νὰ ἐγείρωσι πρὸς τὸν "Αγνωστὸν βωμὸν.

Ἄλλα ἡμεῖς ἔκεινων εὐτυχέστεροι

τοῦ Χριστιανισμοῦ λαμπρὸν εἰδομεν φῶς,

καὶ ὁ Πλάστης εὐδοκήσας; ἀπεκάλυψεν

ἥμιν τοῖς ὄντας; δι, τι γενεσι

τόσαι πρὸ τὴν μάτην ἐπεζήτησαν.

Εἶναι λαμπρὸν γεινώμενος ὁ ἀνθρωπός

νὰ γεννᾶται ἐν τῷ ἀληθινῷ φωτι.

εἶναι θεῖον νέος μαθήσεως; διψῶν

ἐκ τῶν ναυμάτων τούτων γένεται ποτίζηται.

[καὶ τὴν ἐν τῇ χειρὶ του Βίβλον ἐδειξεν.]

εἶναι δταν γηράσαμεν φύραχνιον

ἔδω παρηγορίειν νὰ εὐέστηκωμεν,

καὶ ὅπόταν τοὺς ὄρθιαλμούς μας κλείσωμεν

εἰς ἄλλους θείους κόσμους νὰ ἐλπίζωμεν,

ὅτι μεταβαίνομεν, μεταβατικά

πτηνὰ ἡ ἐδοιπόρους ἐπ', αὐτῆς τῆς γῆς

κ' οὐδὲν ἀλλογάνη θεωρῶμεν ἔστινος.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ἐν Λευκωσίᾳ

«Ν. K.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμματα.

(λίρα 'Αγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία συνήθη τὸ γομ. Γρ. 170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 100—137

Ρακή 10 βαθμ. ἡ ὀκτά 2, αὶ 5]40

Χαρούπικ τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ.

83 εἰς τὰς ἀποθήκας

σταφίδες ἡ ὀκτά 35 παράδ.

Λευκωσίας (λίρα 'Αγγλ. Γρ. 182.)

δ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθή,, [16 ὀκ.] 11—12.

ἀλεύρι ἐντόπιον ἡ ὀκτά 45—50 παράδ.

τὸ κρέας ἡ ὀκτά γρ. 9—10.

Λύσις τοῦ 34 αἰνίγματος.

αὐχήν—γήν

Μόνος λυτήρος ὁ ἐκ Λεύκων κ. Κυπριανὸς

X'' Ιωάννου.

Λύσις τοῦ 35. αἰνίγματος.

πόνος—ὄνος

Λυτήρες.—Οὐδεὶς.

Αἴνιγμα 36.

Μικρόν είμι καὶ εὐτελές· δ τ' οὐρανοῦ

[πλὴν θόλ